

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Daniely Menclové ve věci

navrhovatelky: **Obec Jeníkov**, IČO: 00266361,
sídlem náměstí Oldřichov 52, 417 24 Jeníkov,
zastoupené advokátem Mgr. Jiřím Hladíkem,
sídlem Náměstí 28. října 1898/9, 602 00 Brno,

proti
odpůrci: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,
zastoupený advokátem Mgr. Vlastimilem Škodou,
sídlem Řetězová 2, 405 02 Děčín I,

za účasti osoby
zúčastněné na
řízení: **F. K.**, narozený x,
bytem x,
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Muchou,
sídlem Štěpánská 540/7, 120 00 Praha 2,

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy, a to rozhodnutí odpůrce ze dne 9. 12. 2021,
sp. zn. KUUK/097154/2021, č. j. KUUK/168348/2021,

takto:

I. Návrh se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Návrhem na zrušení opatření obecné povahy ve smyslu § 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podaným v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce se navrhovatelka domáhala zrušení rozhodnutí odpůrce ze dne 9. 12. 2021, sp. zn. KUUK/097154/2021, č. j. KUUK/168348/2021, kterým odpůrce v rámci přezkumu zrušil územní opatření o stavební uzávěře, vydané na základě usnesení Zastupitelstva obce Jeníkov č. 24/IX/3 ze dne 30. 6. 2021, kterým bylo na parcelách parc. č. XA, XB, XC, XD, části parcely č. XE, parcelách č. XF, XG, části parcely č. XH, parcelách č. XI a XJ vše v k. ú. X zahrnutých do ploch B6 (zastavitelná plocha s převažující funkcí bydlení), K2 (komunikace) a J3 (zastavitelná plocha s převažující funkcí bydlení, částečně doprovodná zeleň, zahrady v obytné zóně) zakázáno umísťování a povolování staveb ve smyslu § 2 odst. 3 až 6 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, (dále jen „stavební zákon“) (novostavby, nástavby, přístavby a stavební úpravy stávajících objektů, včetně staveb dopravní a technické infrastruktury), a to z důvodu rozhodnutí o pořízení nového územního plánu dle usnesení 12. zasedání Zastupitelstva obce Jeníkov ze dne 12. 12. 2011, a to za účelem zajištění budoucího využití tímto územním opatřením vymezeného území obce dle rozpracovaného nového územního plánu s tím, že předmětné opatření platí na dobu do vydání nového územního plánu formou opatření obecné povahy. Na vymezeném území je dle uvedeného územního opatření o stavební uzávěře povoleno v souladu s ustanovením § 97 odst. 1 stavebního zákona provádět udržovací práce a není jím dotčena ochrana a využití nerostného bohatství, pro které je v k. ú. X na pozemku parcelní číslo XE stanoveno chráněné ložiskové území evidované pod č. 17380000 Jeníkov u Duchcova a dobývací prostor evidovaný pod č. 60260 Jeníkov-Lahošť.
2. Navrhovatelka se současně domáhala toho, aby soud uložil odpůrci povinnost nahradit jí náklady soudního řízení.

Návrh

3. V návrhu navrhovatelka uvedla, že územní opatření o stavební uzávěře bylo napadeným opatřením obecné povahy zrušeno, neboť odpůrce shledal, že odůvodnění územního opatření o stavební uzávěře nelze hodnotit jako přesvědčivé a dostatečně argumentačně podložené. Navrhovatelka však trvala na tom, že územní opatření o stavební uzávěře bylo náležitě odůvodněno, neboť v něm byly postupně vymezeny jak důvody formální, tak i materiální s ohledem na projednávanou změnu územního plánu. Za stěžejní považuje popsanou změnu poměrů v území, kterou představuje vznik ochranného pásma vodního toku a navrhované zavedení nového územního regulativu spočívajícího v plánovaném zavedení etapizace změn v území. Sama povaha uvedených nástrojů územního plánování odůvodňuje dle navrhovatelky přijetí daného typu územního opatření v příslušném rozsahu. Tato skutečnost byla v územním opatření o stavební uzávěře dle navrhovatelky řádně odůvodněna.
4. Navrhovatelka poukázala na skutečnost, že stavební uzávěra představuje abstraktní akt dočasný, preventivní povahy. Smyslem stavební uzávěry je v nezbytném rozsahu zakázat nebo omezit stavební činnost, pokud by mohla ztížit nebo znemožnit budoucí využití území

podle připravované územně plánovací dokumentace nebo jiného rozhodnutí či opatření v území. Pro vydání stavební uzávěry postačuje, aby bylo rozhodnuto o pořízení územně plánovací dokumentace nebo o pořízení její změny. Dle navrhovatelky napadené rozhodnutí zaměňuje důvody pro vydání stavební uzávěry s důvody pro přijetí změny územního plánu.

5. Navrhovatelka zdůraznila, že stavební uzávěra nemůže předjímat, že ke změně využití území dojde, že dojde k přijetí územně plánovací dokumentace ve znění, v jakém byla uvažována v době vydání stavební uzávěry, tudíž její odůvodnění nemá obsahovat úvahy o přípustnosti uvažovaných změn a o důvodech pro jejich přijetí. Navrhovatelka trvala na tom, že skutečnost, že projednaný návrh změny územního plánu pro danou obec zavádí pro území dotčené stavební uzávěrou tzv. etapizaci, samo o sobě z hlediska obsahového vyčerpávajícím způsobem odůvodňuje přijetí stavební uzávěry. Odůvodnění stavební uzávěry nemá dle navrhovatelky sloužit k tomu, aby hodnotilo přiléhavost možných zvolených nástrojů územního plánování v navrhované změně, neboť tyto nástroje nezavádí ani nelegitimizuje, nýbrž je důsledkem jejich projednávání a možného zavedení. Stavební uzávěra tedy existuje v důsledku relevantních úvah o zavedení změn v územním plánování a nikoli obráceně.
6. Dále zdůraznila, že autor podnětu k provedenému přezkumnému řízení svoji možnou majetkovou újmu v důsledku stavební uzávěry pouze deklaroval a nijak ji neprokázal.
7. Dále navrhovatelka namítala, že odpůrce jako orgán příslušný dle § 95 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“) k vedení přezkumného řízení byl současně dotčeným orgánem ve smyslu § 136 odst. 1 a 3 správního řádu, s nímž byl v souladu s § 172 odst. 1 správního řádu za použití § 7 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, (dále jen „stavební zákon“) návrh opatření projednán. Navrhovatelka trvala na tom, že odpůrce jako dotčený orgán a jako orgán výkonu státního dozoru ve věcech územního plánování k návrhu, který mu byl doručen dne 19. 11. 2020 neměl žádné připomínky ani námítky. Navrhovatelka trvala na tom, že odpůrce byl v rámci přijímání stavební uzávěry dotčeným orgánem, neboť v souladu s § 7 stavebního zákona v rámci přenesené pravomoci pořizuje zásady územního rozvoje a pro plochy nadmístního významu pořizuje regulační plán. Pro celé území kraje pak odpůrce pořizuje územně analytické podklady. Navrhovatelka trvala na tom, že krajský úřad vydává stanovisko k návrhu územního plánu z hlediska zajištění koordinace využívání území a s ohledem na širší územní vztahy a soulad s politikou územního rozvoje a v souladu s územně plánovací dokumentací kraje, z čehož lze nepochybně dle navrhovatelky usoudit, že má z povahy těchto pravomocí postavení dotčeného orgánu právě pro svou nadřízenou a koordinační úlohu v rámci územního plánování, kdy může územní opatření o stavební uzávěře být dotčeno některým z regulativů zavedených politikou územního rozvoje. Skutečnost, že odpůrce dosud neuplatnil v žádném z řízení o vydání územního opatření o stavební uzávěře vedených v jeho správním obvodu připomínku, či jinak ze své pozice nezasáhl, neznamená dle navrhovatelky, že dotčeným orgánem v takovém řízení není.
8. Za situace, kdy odpůrce byl dle navrhovatelky dotčeným orgánem, není dle jejího názoru vedení přezkumného řízení přípustné s odkazem na § 96 odst. 1 správního řádu, neboť usnesení o zahájení přezkumného řízení nelze vydat po uplynutí dvou měsíců ode dne, kdy se příslušný správní orgán o důvodu zahájení přezkumného řízení dozvěděl. Navrhovatelka trvala na tom, že pokud by důvod k zahájení přezkumu byl dán, odpůrce se o něm dozvěděl v okamžiku, kdy mu jako dotčenému orgánu byl doručen návrh územního opatření o

stavební uzávěře. Provedení přezkumného řízení by mohlo být zahájeno nejpozději den následující po účinnosti přezkoumávaného opatření.

9. Dle navrhovatelky ustanovení § 174 odst. 2 správního řádu modifikuje pouze objektivní lhůtu pro zahájení přezkumného řízení s tím, že se lhůta počítá od účinnosti opatření obecné povahy a nikoli od právní moci. Dle navrhovatelky subjektivní lhůta dvou měsíců není § 174 odst. 2 správního řádu modifikována a v souladu s § 174 odst. 1 správního řádu se ve vztahu k subjektivní lhůtě použijí přiměřeně ustanovení části druhé správního řádu.
10. Navrhovatelka dále namítala, že napadené rozhodnutí nebylo vydáno v souladu s § 17 odst. 1 správního řádu za použití § 168 odst. 2 stavebního zákona, neboť v přezkumném řízení nebyl veden spis v podobě požadované zákonem. V době nahlížení do spisu ze strany navrhovatelky nebylo součástí spisu úplné znění navrhovatelkou vydaného opatření obecné povahy. Navrhovatelka trvala na tom, že správní orgán je ve všech věcech ve smyslu § 17 odst. 1 správního řádu povinen založit spis, v němž má vést vše, co se vztahuje k dané věci. Již samo zjištění, že přezkoumávané opatření obecné povahy není součástí spisu, vylučuje dle navrhovatelky hodnotící závěr, že toto opatření je nepřezkoumatelné. Současně tento postoj dle navrhovatelky naznačuje předsudečnost navrhovaného rozhodnutí. Dle navrhovatelky zpochybňuje obecně zákonnost přezkumného řízení a zákonnost jeho zahájení skutečnost, že přezkum provádějící správní orgán neměl za součást správního spisu přezkoumávané opatření obecné povahy. Navrhovatelka se domnívá, že odpůrce s vysokou mírou pravděpodobnosti pracoval se zněním opatření obecné povahy před zapracováním odůvodnění rozhodnutí o námitkách dotčeného vlastníka (znění předložené odpůrci jako dotčenému orgánu), ve kterém se navrhovatelka adresněji zabývala důvody k vyhlášení stavební uzávěry ve vztahu k plochám ve vlastnictví dotčeného vlastníka.

Vyjádření odpůrce k podanému návrhu

11. Odpůrce uvedl, že navrhovatelka uplatnila v rámci řízení o přezkumu zcela totožné námitky jako v návrhu podaném soudu a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že pokud by bylo pravdou, že vydání stavební uzávěry dostatečně odůvodňuje pouhá skutečnost, že projednávaný návrh změny územního plánu zavádí pro dotčené území etapizaci, bylo by vydání územního opatření o stavební uzávěře na místě prakticky při každé změně územně plánovací dokumentace, neboť každá taková změna se dělá za účelem změny podmínek pro využití území. Dle odpůrce je však stavební uzávěra mimořádným institutem, který má být vzhledem k dopadům do práv dotčených vlastníků nemovitostí využíván pouze v nezbytném rozsahu. Pokud obec shledá nezbytnost takového zásahu, musí použití stavební uzávěry řádně a přesvědčivě odůvodnit tak, aby adresátům stavební závěry nemohly vzniknout žádné pochyby o tom, proč byla stavební uzávěra uplatněna.
12. K námitce navrhovatelky, že měl odpůrce své námitky vůči obsahu stavební uzávěry uplatnit již v průběhu jejího pořizování z pozice dotčeného orgánu, odpůrce uvedl, že v procesu pořizování územního opatření o stavební uzávěře nemá postavení dotčeného orgánu, nevydává žádná stanoviska či vyjádření ani předběžně nekontroluje jeho obsah. Aby měl krajský úřad při pořizování územního opatření o stavební uzávěře postavení dotčeného orgánu, musel by mu ho zákon vymezit. Odpůrce trval na tom, že neexistuje žádný právní předpis, který by mu v této věci svěřoval postavení dotčeného orgánu, či který by mu zakládal kompetenci se v průběhu pořizování územního opatření o stavební uzávěře k jeho obsahu vyjadřovat.

13. Odpůrce dále trval na tom, že již od počátku přezkumného řízení měl k dispozici úplné znění předmětného územního opatření o stavební uzávěře, které obdržel spolu s podnětem k zahájení přezkumného řízení. Podnět k zahájení přezkumu je i se všemi přílohami součástí správního spisu. O této skutečnosti svědčí i záznamy v elektronické spisové službě odpůrce.
14. K předložené spisové dokumentaci odpůrce poznamenal, že kontaktoval Obecní úřad Jeníkov s žádostí o poskytnutí podkladů o pořizování územního opatření o stavební uzávěře, ale bylo mu sděleno, že žádný formalizovaný spis k dané věci obecní úřad nevedl. Příslušný obecní úřad zaslal odpůrci pouze potvrzený výtisk stavební uzávěry a usnesení zastupitelstva obce, na jehož základě bylo územní opatření o stavební uzávěře vydáno.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

15. Osoba zúčastněná na řízení k věci uvedla, že se ztotožňuje se závěry odpůrce. Trvala na tom, že z odůvodnění územního opatření o stavební závěře nelze vyčíst přesvědčivé důvody, které by bez jakýchkoliv pochybností dokládaly nezbytnost vydání stavební uzávěry, potažmo nezbytnost rozsahu konkrétně stanovených zákazů.
16. Rovněž trvala na tom, že ze strany odpůrce v rámci přezkumu nedošlo k překročení lhůt stanovených platnými předpisy pro přezkumné řízení ve vztahu k dotčenému opatření obecné povahy.
17. Dále zdůraznila, že součástí jejího podnětu k přezkumu bylo i vyhotovení územního opatření o stavební uzávěře. Proto považuje za nepochybné, že odpůrce měl v rámci přezkumného řízení toto územní opatření k dispozici. Ostatně dle názoru osoby zúčastněné na řízení z napadeného rozhodnutí o přezkumu jednoznačně vyplývá, že odpůrce měl územní opatření o stavební uzávěře k dispozici a byl s jeho obsahem podrobně seznámen.

Posouzení věci soudem

18. O návrhu soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť odpůrce s tímto postupem výslovně souhlasil a navrhovatelka se po řádném poučení, že může vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřila.
19. Napadené opatření obecné povahy soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé sedmého dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 101b odst. 2 a § 101d odst. 1 s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává opatření obecné povahy pouze v rozsahu, který navrhovatel uplatnil v návrhu, přičemž obsahuje-li návrh předepsané náležitosti, nelze již v dalším řízení návrh rozšiřovat na dosud nenapadené části opatření obecné povahy nebo jej rozšiřovat o další návrhové body. Povinností navrhovatele je proto tvrdit, že opatření obecné povahy nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec návrhových bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného opatření obecné povahy, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného opatření obecné povahy podle § 101b odst. 4 ve spojení s § 76 odst. 2 s. ř. s.
20. Soud může shledat, že návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je důvodný, pokud opatření obecné povahy nebo jeho část jsou v rozporu se zákonem, nebo pokud ten, kdo je vydal, překročil meze své působnosti a pravomoci, anebo pokud opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem (viz § 101d odst. 2 s. ř. s.), avšak Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

pouze v případě, je-li to navrhovatelem ve lhůtě pro podání návrhu stanovené v § 101b odst. 1 s. ř. s. namítáno.

21. Primárně se soud zabýval námitkou, ve které navrhovatelka namítala, že nebylo přezkumné řízení zahájeno v zákonem stanovené subjektivní dvouměsíční lhůtě, neboť odpůrce měl možnost se s obsahem územního opatření o stavební uzávěře seznámit z pozice dotčeného orgánu ještě před jeho účinností.
22. V ustanovení § 96 odst. 1 správního řádu je uvedeno, že usnesení o zahájení přezkumného řízení lze vydat nejdéle do 2 měsíců ode dne, kdy se příslušný správní orgán o důvodu zahájení přezkumného řízení dozvěděl, nejpozději však do 1 roku od právní moci rozhodnutí ve věci. V ustanovení § 174 odst. 1 správního řádu je uvedeno, že pro řízení podle této části platí obdobně ustanovení části první a přiměřeně ustanovení části druhé správního řádu. V ustanovení § 174 odst. 2 správního řádu je mimo jiné uvedeno, že soulad opatření obecné povahy s právními předpisy lze posoudit v přezkumném řízení a že usnesení o zahájení přezkumného řízení lze vydat do 1 roku od účinnosti opatření.
23. Z uvedených ustanovení vyplývá, že lhůta pro možnost zahájení přezkumu opatření obecné povahy má svou speciální úpravu a není tedy možné postupovat ani přiměřeně dle § 96 odst. 1 správního řádu. Rozhodná pro možnost zahájení přezkumu opatření obecné povahy je tedy pouze objektivní jednoletá lhůta a subjektivní dvouměsíční lhůta zmiňovaná v § 96 odst. 1 se v případě přezkumu opatření obecné povahy nepoužije. V tomto směru se shoduje odborná literatura napříč různými komentáři ke správnímu řádu. K závěru, že ustanovení § 96 nelze pro řízení o přezkumu opatření obecné povahy použít ani přiměřeně, neboť úprava obsažená v § 174 odst. 2 správního řádu je úpravou speciální dospěli ve svém komentáři autoři JUDr. Lukáš Potěšil, Ph.D., JUDr. David Hejč, Ph.D., JUDr. Filip Rigel, Ph.D. a Mgr. David Marek (viz Potěšil, L., Hejč, D., Rigel, F., Marek, D.: Správní řád. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 847-853). Autoři JUDr. Mgr. Luboš Jemelka, Ph.D., Mgr. Klára Pondělíčková a Mgr. Ing. David Bohadlo pak ve svém komentáři ke správnímu řádu dospěli k výslovnému závěru, že subjektivní dvouměsíční lhůta stanovená v § 96 odst. 1 správního řádu pro přezkum opatření obecné povahy neplatí (viz Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D.: Správní řád. Komentář. 6. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 931-937). K tomuto problému se vyjádřil i JUDr. Josef Vedral, Ph.D. ve svém komentáři ke správnímu řádu, kde výslovně uvedl, že ustanovení § 174 odst. 2 správního řádu je speciálním ustanovením ve vztahu k § 96 odst. 1 správního řádu a že tedy v případě přezkumu opatření obecné povahy se nerozlišuje objektivní a subjektivní lhůta pro vydání usnesení o zahájení přezkumu a platí pouze lhůta objektivní, která v rozhodném znění § 174 odst. 2 správního řádu činila jeden rok ode dne účinnosti opatření obecné povahy (viz J. Vedral.: Správní řád: komentář. Praha: BOVA POLYGON, 2006, s. 1002).
24. V daném případě z obsahu správního spisu vyplývá, že územní opatření o stavební uzávěře nabylo účinnosti dne 17. 7. 2021 (15 dnů od zveřejnění na úřední desce Obce Jeníkov) a usnesení ze dne 18. 8. 2021, č. j. KUUK/10089/2021, o zahájení přezkumného řízení z moci úřední bylo předáno k poštovní přepravě a tedy v souladu s § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu vydáno dne 19. 8. 2021. Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že § 174 odst. 2 správního řádu stanovená roční lhůta od nabytí účinnosti opatření obecné povahy (územního opatření o stavební uzávěře) byla v daném případě dodržena a přezkumné

řízení bylo zahájeno včas. Tuto námitku navrhovatelky týkající se včasnosti zahájení přezkumného řízení tedy shledal soud jako nedůvodnou.

25. Vzhledem ke skutečnosti, že z výše uvedeného vyplývá, že subjektivní lhůta pro zahájení přezkumu se při přezkumu opatření obecné povahy neuplatní, je dle soudu zcela nepodstatné, zda se odpůrce seznámil s návrhem stavební uzávěry již jako dotčený orgán v rámci procesu vydávání opatření obecné povahy či později. Otázka toho, zda odpůrce vystupoval v rámci přípravy stavební uzávěry v pozici dotčeného orgánu, či nikoli tedy v dané věci zcela ztratila na relevanci, a proto se touto otázkou soud dále nezabýval.
26. Dále navrhovatelka namítala, že ze strany odpůrce došlo k porušení § 17 odst. 1 správního řádu, neboť v předmětné věci nebyl řádně veden spis. V tomto směru soud uvádí, že si v rámci řízení před soudem vyžádal od odpůrce předložení spisové dokumentace. Ze strany odpůrce byl soudu předložen správní spis, který obsahoval podání jednotlivých dotčených stran, rozhodnutí žalovaného vydávaná v průběhu přezkumného řízení a veškeré další písemnosti týkající se daného řízení. Mimo jiné je součástí správního spisu i předmětné územní opatření o stavební uzávěře, a to ve znění obsahujícím vypořádání námitek uplatněných F. K. v rámci řízení o územním opatření o stavební uzávěře. Toto vyhotovení územního opatření o stavební uzávěře předložil F. K. odpůrci současně s podnětem k přezkumnému řízení.
27. S ohledem na výše uvedené soud konstatuje, že ve vedení předloženého správního spisu neshledal žádné vady, které by mohly mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí o zrušení územního opatření o stavební uzávěře. Navrhovatelka ani neuvedla žádná konkrétní práva, která by měla být v důsledku domnělých vad vedení správního spisu porušena. Součástí spisu pak bylo i předmětné územní opatření o stavební uzávěře včetně rozhodnutí o námitkách. S ohledem na výše uvedené shledal soud i tuto námitku jako nedůvodnou.
28. Důvodem, pro který bylo územní opatření o stavební uzávěře v rámci přezkumu zrušeno, byla skutečnost, že odpůrce shledal, že odůvodnění stavební uzávěry nelze hodnotit jako přesvědčivé a dostatečně argumentačně podložené.
29. Na tomto místě soud podotýká, že samotné opatření obecné povahy včetně rozhodnutí o námitkách, které je součástí odůvodnění opatření obecné povahy, musí obsahovat odůvodnění, ve kterém nesmí chybět esenciální obsahové náležitosti odůvodnění běžného správního rozhodnutí, tedy důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Současně soud zdůrazňuje, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, publ. pod č. 1566/2008 Sb. NSS, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008-136). Uvedené požadavky se vztahují i na územní opatření o stavební uzávěře.
30. Navrhovatelka namítala, že stěžejní pro vydání územního opatření o stavební uzávěře byl vznik ochranného pásma vodního toku – nové vymezení záplavového území vodního toku

– potoka Bouřlivce. V územním opatření o stavební uzávěře bylo uvedeno, že vzhledem k tomu, že nově bylo záplavové území uvedeného toku vymezeno v oblasti, které je podle stávajícího územního plánu určeno k zastavění, hrozí nebezpečí, že pokud by dané území bylo využito k zástavbě bez reakce na nově vymezené záplavové území, mohlo by v budoucnu dojít ke vzniku újmy na majetku či bezpečnosti zdraví obyvatel či návštěvníků dané části obce.

31. Na tomto místě soud podotýká, že odpůrce dle soudu zcela správně poukázal na skutečnost, že omezení výstavby v aktivních záplavových územích vyplývá přímo z úpravy obsažené v zákoně č. 254/2001 Sb., o vodách, (dále jen „zákon o vodách“). V § 67 zákona o vodách jsou stanovena omezení pro činnosti v aktivních záplavových zónách. V § 67 odst. 1 zákona o vodách je výslovně uvedeno, že v aktivní zóně záplavových území se nesmí umísťovat, povolovat ani provádět stavby s výjimkou vodních děl, jimiž se upravuje vodní tok, převádějí povodňové průtoky, provádějí opatření na ochranu před povodněmi nebo která jinak souvisejí s vodním tokem nebo jimiž se zlepšují odtokové poměry, staveb pro jímání vod, odvádění odpadních vod a odvádění srážkových vod a dále nezbytných staveb dopravní a technické infrastruktury, zřizování konstrukcí chmelnic, jsou-li zřizovány v záplavovém území v katastrálních územích vymezených podle zákona č. 97/1996 Sb., o ochraně chmele, ve znění pozdějších předpisů, za podmínky, že současně budou provedena taková opatření, že bude minimalizován vliv na povodňové průtoky; to neplatí pro údržbu staveb a stavební úpravy, pokud nedojde ke zhoršení odtokových poměrů. Z uvedené právní úpravy jednoznačně vyplývá, že i v aktivních záplavových zónách je určitý druh staveb možno umísťovat a povolovat. Předmětné územní opatření o stavební uzávěře ovšem zakazuje veškerou výstavbu na vyjmenovaných parcelách. Z odůvodnění územního opatření o stavební uzávěře nelze nijak zjistit, proč nové vymezení záplavového území znemožňuje na vyjmenovaných pozemcích umísťování staveb a provádění stavebních činností, které jsou v takových územích dle zákona o vodách přípustné. V tomto směru je předmětné územní opatření o stavební uzávěře skutečně neurčité, neboť omezení stanovené stavební uzávěrou je provedeno ve větším rozsahu, než je stanoveno pro aktivní záplavové zóny zákonem o vodách a odůvodnění územního opatření neobsahuje žádné zdůvodnění pro toto širší omezení.
32. Z odůvodnění územního opatření o stavební uzávěře není patrné, kterých nemovitostí vyjmenovaných ve výroku se tento důvod pro přijetí stavební uzávěry dotýká. Z odůvodnění rozhodnutí o námitce č. 3 F. K. v územním opatření o stavební uzávěře vyplývá, že nové vymezení záplavového území potoka Bouřlivce se nedotýká všech pozemků uvedených ve výroku územního opatření o stavební uzávěře. U pozemků parcelní č. XF a XG v k. ú. X bylo v územním opatření o stavební uzávěře v odůvodnění rozhodnutí o námitce č. 3 F. K. uvedeno, že nově stanovené záplavové území zásadním způsobem zasahuje do plochy určené dle původního územního plánu k zástavbě, do které jsou zahrnuty i uvedené pozemky. V odůvodnění územního opatření o stavební uzávěře je uvedeno, že v důsledku vyhlášení záplavového území dochází ke změně poměrů v celé ploše vymezené územním plánem, neboť plocha, na které by byla možná zástavba, se zmenšila a je na ní nutné upravit budoucí poměry tak, aby došlo k jejímu efektivnímu využití a nedošlo k přílišnému zahuštění výstavby. Ovšem ani u těchto pozemků není uvedeno, proč má dojít k omezení v rozsahu větším, než jaké stanoví zákon o vodách v aktivních záplavových územích. S ohledem na uvedené dospěl soud k závěru, že odpůrce

shledal zcela oprávněně v tomto směru předmětné územní opatření o stavební uzávěře jako nepřezkoumatelné a nedostatečně odůvodněné.

33. Dále navrhovatelka v územním opatření o stavební uzávěře jako důvod přijetí stavební uzávěry uvedla etapizaci změn v území zamýšlenou novým územním plánem. Již v samotné plánované etapizaci zamýšlené v novém územním plánu spatřovala navrhovatelka dostatečný důvod pro zřízení stavební uzávěry. Na tomto místě musí soud zdůraznit, že z odůvodnění územního opatření o stavební uzávěře není vůbec zjištělné, zda se plánovaná etapizace vůbec dotkne předmětných pozemků, ke kterým byla vyhlášena stavební uzávěra, a hlavně není seznatelné, jakým způsobem se zamýšlená etapizace předmětných pozemků dotkne. Dle soudu je nesprávný názor navrhovatelky, že pro vydání stavební uzávěry postačuje, aby bylo rozhodnuto o pořízení územně plánovací dokumentace a byla plánována etapizace změn v území. S ohledem na nutnost minimalizace zásahu do práv dotčených subjektů je vždy nutné, při vydání stavební uzávěry vážit, zda stanovené omezení je skutečně nutné pro zajištění následné realizace pořizované územní dokumentace. V odůvodnění není uvedeno, jaké pozemky jsou zahrnuty do jaké etapy realizace zamýšlených změn v území. Je třeba zdůraznit, že pokud dotčené pozemky byly dle současného územního plánu zahrnuty do ploch určených k zástavbě a v připravovaném územním plánu by tomu bylo také tak, ovšem byla by stanovena určitá etapizace průběhu zástavby, tak u pozemků, které by byly zahrnuty do ploch, v nichž by měla být realizace změn prováděna v 1. etapě, tedy prakticky ihned po vyhlášení nového územního plánu, nebyl žádný důvod k vyhlášení stavební uzávěry k takovým pozemkům, neboť případná zástavba povolená před vyhlášením nového územního plánu by se v takovém případě nemohla žádným způsobem dotknout řádné realizace nového územního plánu. I v tomto případě tedy shledal soud, že odpůrce vyhodnotil zcela oprávněně předmětné územní opatření o stavební uzávěře jako nepřezkoumatelné a nedostatečně odůvodněné.
34. Pro úplnost soud podotýká, že navrhovatelka se nemýlí, pokud trvá na tom, že územní opatření o stavební uzávěře nemusí obsahovat úvahy o důvodnosti a přípustnosti změn uvažovaných v chystaném územním plánu. Je však nutné, aby v územním opatření o stavební uzávěře byla řádně odůvodněna nutnost přijetí stavební uzávěry ve vztahu k plánovaným změnám.
35. K poukazu navrhovatelky, že autor podnětu k provedení přezkumného řízení neprokázal možnost majetkové újmy, která by mu měla v důsledku stavební uzávěry vzniknout, soud zdůrazňuje, že přezkumné řízení je řízením zahajovaným z moci úřední, v jehož rámci se přezkoumává účinné opatření obecné povahy v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že toto opatření obecné povahy je v souladu s právními předpisy. Zásadní je pouze posouzení, zda je možné důvodně pochybovat o zákonnosti opatření obecné povahy, jehož se podnět týkal či nikoli. Podnět není návrhem na zahájení řízení o přezkumu (srovnejte § 94 odst. 1 správního řádu). Otázka prokázání existence újmy na straně autora podnětu byla tedy v daném případě zcela irelevantní za situace, kdy odpůrce dospěl k závěru, že předmětné územní opatření o stavební uzávěře je stiženo takovými vadami, které způsobují jeho nezákonnost.
36. S ohledem na výše uvedené soud vyhodnotil návrh navrhovatelky v mezích návrhových bodů jako nedůvodný, a proto jej podle § 101d odst. 2 věty druhé s. ř. s. zamítl.

37. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Navrhovatelka neměla ve věci úspěch a naopak odpůrce v řízení úspěšný byl. Jelikož však odpůrce žádné náklady neuplatňoval, a to ani náklady právního zastoupení, rozhodl soud tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
38. O náhradě nákladů řízení u osoby zúčastněné na řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 5 s. ř. s. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných jí může soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. V daném případě soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil a neshledal ani žádné důvody zvláštního zřetele hodné k přiznání náhrady nákladů řízení osobě zúčastněné na řízení. Proto soud rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 27. dubna 2022

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu